

Naročnina: doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznega 2 Din.
50 par.

V inozemstvo mesečno
6 Din. Z. M. Listom, M.
Ogracekom i kalendarem:
letno 100 Din.

Plačati se mora bar me-
sečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensov-
cih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol
strani 400 Din. i tak niže.
„Poslano“ i med tekstom
vsaka reč 2 Din. Mali
oglasi do 10 reči 5 Din.,
više vsaka reč 1 D. 50 p.
i oglasna taksa posebi.
Popust po dogovori.

Prazne glave.

Pred kratkim sam se pešao iz Sobote proti Hodoši. Pridem v vlak i po svojoj staroj navadi se stisnem v eden kot. Nemam najpre navade nešternih naprednih i brbljavih ljudi, šteri odavajo svoje neznanje celomi sveti. V začetki ne je bilo v kupeji nikoga. No, ne sam dugo sedo, že začujem nekše glase. Poglednem skoz okno i vidim dva prec dobro oblečeni človeka. Ednoga sam po vidnji poznavao: bio je nekši kšeftar. Drugoga sam ne pozno, ali sam kesnej iz njegovih gučov skiepao, da je morao biti nekši brezposelni uslužbenec ali pa stari falerani študent, ar se je strašno razmetavao s svojim visikim neznanjom. Čeravno sam si želo mer, se vse edno pritepeta notri i naskori je bio kupej pun njuvih razpav.

Sedim v koti i lepo mirno čtem naše Novine. Ne sam se šteo spuščati v njuve znanstvene guče. Ali ednoga od njiva, šteroga sam ne poznavao, je včelnilo to, ka jaz, kakti malo bolše oblečeni, čtem Novine. Gvüšno je mislo, da so Novine samo za siromaške i preproste ljudi, a ne tudi za takše, za kakšega sem se njim jaz zdeo, to je za boukse ljudi. Nekak po ovinkaj me začne spitaati, ka novoga pišejo Novine. Da se ga friško rešim, njemi ponüdim Novine i pravim: „Zvolite gospod, mislim, da za silo znate čteti, pa se sami osvedočite od raznih novic“. Ali se on nato prešerno nasmije i pravi: „Jaz ne čtem popovskih Novin. Čüdim se, da ste vi ešče tak nazadnjaški i kratke pameti, pa čtete i verjete takšim novinam“.

Včasih sam znao, koga mam pred sebov. Da ga malo prešetam, začnem se z njim pogučavati. V razgovori, šteri je postajao vse bole i bole živi, ar je mojemi modrijaši prišao v pomoč tudi kšeftar, sam jasno spoznao, kama pes taco sili. Pomali je začno napadati zdajšnju politiko, ar je klerikalna, nato je začno napadati Cerkev, duhovnike, naše Novine i celo v verske istine je začno segati. Jaz ga gledam i püstim, naj samo guči i pokáže vse svoje znanje. Na kónci me pita: „Gospod, ali je ne tak? Vi kak čeden človek, te se gvüšno zlagali s temi rečmi“.

Jaz sam njemi na to odgovoro po priliki etak: „Znate, vsakši ma svoje prepričanje, ali vi ste predaleč zajšli. Poslušajte. Vzemimo na priliko, da ste vi šujster. Ka bi vi pravili, če bi v vašo delavnico prišeo kakši duhovnik i vas začno šinfati rekši: te črevle ste ne dobro napravili, to bi ne smeli poštepiti, ar je ne potrebno, to ne sme stati etak, nego tak i tak naprej. Ka bi vi pravili tomi duhovniki, da bi vam tumačo stvari, štere ne razmi i šterih se je nigdar ne včio?“

„Ej — pa, pravo bi njemi, da je bedak“ — odreže se samozavestno moj modrijaš.

„Dobro“, začnem palik jaz, „a to bi morao povedati tudi Vam vsakši duhovnik, gda napadate Cerkev, če ravno je ne poznate, da tak grdo i nesramno gučite od katoličanske dogme, čeravno ste se jih nigdar ne včili. Mogeo bi vam povedati, da ste bedak, ešče nesramen bedak, ar iz hüdobije gučite laži i napadate to, od šteroga nemate niti pojmov. Gospod, tudi jaz bi Vam priporočao, da v bodoče ne vtikavate svojega zamazanoga nosa ne v Novine, ne v Cerkev i duhovnike, če neščete biti ešče bole smešni i bedasti, kak ste!“

Gospod, šteri se je v začetki obregno v Novine i sledi napadao Cerkev i duhovščino, je od sramü postao rdeči, kak vogrski paprikaš, ali včasi tudi od čemerov zeleni, kak zeleni küščar. Sosed kšeftar pa je samo na velci odpro vüsta i oči, da je gvüšno vido devet zvezd, čeravno je sun-

Delo naših banskih svetnikov.

Naši trije banski svetniki so se z celim srcom zavzeli za vse potreboče Slov. krajine i prosili kr. bansko upravo v svojih govoraj na zasjedanj i po posebnih vlogaj za pomoč. Se zna, da oni sami ne delijo podpor, ne gradijo mostov i ne nasipavlejo cest i ne būrajo Müre, ar nemajo zato oblasti. Pač pa majo srce, lübezen, da prosijo pomoč. Ne prosijo te zavolo samohvale, nego zavolo svoje dužnosti, štero njim vest zapovedava do svojega lüdstva i svojega rojstnoga kraja. Pod gornjim naslovom bomo odsehmao objavljali njihovo prizadevanje za naš kraj.

Prošnja za podporo graditev cest i mostov ino regulacije potokov i vodin v Slovenskoj krajini.

Neprijetno občüti Slovenska krajina, da ma razmeroma v Sloveniji najmenje banovinskih i državnih cest. Zavolo goste naseljenosti prebivalstva je Slov. krajina potrebna gostejšega omrežja cest, kak pa drugi kraji naše banovine. Zato čütijo občine i prebivalstvo veliko obremenjenost ravno zavolo vzdržavanja velikoga števila cest, posebno pa, ar Slov. krajina nema zadosta i tudi né primernoga materijala za nasipavanje cest.

Zato vlüдно prosimo kr. bansko upravo, da blagovoli v punoj meri vpoštevaty prošnje naših srezov i naših občin za podporo pri graditvi novih cest i vzdržavanje že dozdašnjih cest, posebno pa naj se vpoštevajo prošnje za prevzem nešternih važnih prometnih cest, štere majo dozda v svojoj oskrbi občine, od strani banovine. Tak bi se naj med drugimi vpoštevale v seznam banovinskih cest, sledeče važne zvezne ceste:

- 1.) Fokovci—Vuča gomila—Bogojina—Gančani—Lipovci—most na Müri pri Dokležovji.
- 2.) Renkovci—Turnišče.
- 3.) Petanjci—Sodišinci—Gederovci—Krajna—Skakovci—Topolovci—Ropoča—Motovilci—Dolnji Slaveči—G. Slaveči—Kuzma-Dolič-Trdkova.
- 4.) Turnišče—Gomilice—Črensovci—Bistrica—brod na Müri.
- 5.) Naj se zgradi jako potrebna cestna zveza Gornja Lendava—Vidonci—Otovc—Mačkovci.
- 6.) Naj se vpoštevajo vse naše prošnje zavolo graditve, popravil i prevzema cest od strani banovine, kak tudi prošnje zavolo graditev novih mostov, prepüstov i spodobno.

Prebivalstvo naše krajine je v primeri z drugimi deli naše banovine vložilo jako malo prošenj za podporo ali graditev cestnih delov. Vse prošnje, ki se nahajajo pri banskoj upravi, so jako nüjnoga značaja i bi ta imenüvana dela ne dosta koštala.

Zato vlüдно prosimo, da blagovoli banska uprava v punoj meri vpoštevati te naše prošnje naših občin

ce sijalo. Slučajno se vlak ravno stavo i jaz sam morao izstopiti. Žao mi bilo, da sam ne mogeo ešče nadale gledati lepoga prizora. Gvüšno bi ešče prišlo do bole pretresljivih prizorov. Našopirjeni marksistični gospodek se je gvüšno ešče dugo za menov čemerio i žaliüvao za nesrečnov vürov, da se je spüsto na nezaželeni led. Osvedočeni sam, da nede več napadao niti Novin, niti duhovnika i Cerkev. Siromaček si je mogeo mislo, da ma pred sebov kakšega pokvarjenoga človeka.

Vidite, takših praznih ljudi je dnesden dosta tudi med nami. Ščejo biti čedni, modri, napredni, pa brez poznavanja i vzrokov iz čiste hüdobije. Napadajo i šinfajo stvari, od šterih nikaj ne vejo. To je düh moderne, pokvarjene komunistične miselnosti. Takši ljudje, ar so pokvarjeni,

ino sreskih odborov za javna dela v Soboti i Lendavi, kak tudi okrajnih cestnih odborov od oba sreza.

Prošnja za napravo higijeničnih štüdenecov v Slov. krajini.

V Slov. krajini so se že ponovno pojavili različni epidemični betegi, šterih glavna klica je bila nezdruživa voda. Po dolnjoj Slov. krajini ne menka nikdi talne vode, denok je ta večkrat tak visika pa v zvezi z različnimi močvirnimi kraji, da je ta okužitev na dnevnom redi. Po Goričkom je pa talna voda navadno jako globoko, po 30, 40 tudi 70 m i šče več. Zavolo toga je naprava štüdenecov v teh krajaj združena z velikimi stroški i zavolo šterih hodijo ljudje rajši v doline po več vör daleč po pitno vodo. Kakših štüdenčkov, kak se to dobijo po drugih krajaj Slovenije po bregaj, pa v Slov. krajini nega niti guča.

Prebivalstvo Slov. krajine tak z dolnjega dela, kak tudi z Goričkoga je vložilo na kral. bansko upravo več prošenj za napravo higijeničnih štüdenecov. Po dolnjoj Slov. krajini je potrebno nekaj štüdenecov samo asanirati. Po gornjoj pa trbe v krajaj, kde nemajo nikših štüdenecov, zgraditi nekaj novih. Stroški za te štüdence navadno ne so veliki, ar delajo to domači majstri za štüdenca (štüdenčarje) i košta takši štüdenec globoki okoli 30 m., z celov opremov navadno 12—18.000 Din. Pri menših globčinaj pa šče menje.

Zato prosimo bansko upravo, da blagovoli te prošnje iz Sl. krajine, šterih nega dosta, v punoj meri vpoštevati.

Prošnja za podelitev podpor socijalnim ustanovam v Slov. krajini.

Zavolo velikoga siromaštva i goste naseljenosti prebivalstva Slovenske krajine, so potrebne socijalne ustanove naše krajine šče prav posebne pažnje i celo izdatnih materijalnih podpor.

Siromaška kühinja v Soboti, ki jo vzdržuje Dom Sv. Frančiška i vodijo sestre križarke, nüdi siromaškim delavcom v velikoj meri hrano kšenki ali pa po jako niskoj ceni i prenočüvanja.

Sirotišnica v Turnišči vzdržuje z velikov požrtvovalnostjov i z velikimi stroški vekše število siromaške dece i podpira siromake.

Dijaška kühinja v Soboti nüdi pomoč siromaškomi dijaki Slovenske krajine v obliki šolskih potrebščin i prehani najsiromaškejših i najpridnejših dijakov.

Dijaški dom „Martinišče“ v Soboti, šteroga oskrbüjejo salezijanci, ma pod strehov veliko število marljivih i jako siromaških dijakov iz Slov. krajine, štere preskrbüje proti jako niskoj odškodnini.

Vsi tej zavodi zaslüžijo prav posebno pažnjo i izdatno pomoč, po-

mrzijo istino. I ar katoličanske novine, duhovščina i Cerkev včio i širijo istino, zato so na poti takšim ljudem.

Takši ljudje živijo od naših poštenih katoličanskih trüdov, hodijo med nami i svoj čemer sejajo na katoličanskih njivaj. Znano je, da si šatan vsigdar išče pajdaša. Tak tudi šatanovi sinovje. O, bojmo se teh vukov v ovčjoj koži i ne dajmo, da nam ešče naprej kvarijo našo mladino, naš katoličanski znak. Poskübimo to krplivje iz naših njiv i v ogenj z njim. I da nam takši pokvarjeni modrijaš začne odperati svoje velko neznanje, ne bojmo se ga, nego povejmo njemi v obraz, ka njemi ide: „Bedak ne sili se ta, kama ne spadaš“. I vidili bodete, da se velki modrijaš hitro zrüši, ar samo prazna slama vednako stoji gori, puna je nagnjena.

Grački VIII.

sebno šče, ar so njihovi dohodki zavolo siromaštva našega prebivalstva jako mali.

Zato prosimo bansko upravo, da blagovoli gori imenüvane ustanove podpreti z rednimi podporami.

Za autobusno vožnjo

med Sobotov skoz Beltince—Črensovci—Hotiza v Lendavo sta podprla prošnjo prizadetih občin banskiva svetnika g. Klekl Jožef i g. Bajlec Franc. Poštno ravnatelstvo je naklonjeno toj prošnji i kak se vüpa, se šče letos odpre ta proga.

Občina Beltinci naj dobi podporo za kritje stroškov, štere je mela pri zatiranji griže, sta banskiva svetnika g. Klekl Jožef i g. Bajlec Franc vložila prošnjo. Delna podpora je oblüblena z novoga proračuna.

Železniški vozni red se spremeni.

Banskiva svetnika gg. Klekl Jožef i Bajlec Franc sta intervenirala na železniškom ravnatelstvu, naj bi vlaki v Slov. krajino i ž nje hitrej vozili.

Toliko lejko javlamo, da od sred maja naprej se prihrani pri vožnji do i od Sobote poldruga vüra. Na Pragerskom de se čakalo samo dobre frtao vüre i vlak de šo z Ljubljane ob 8, iz Maribora pa 10 minut po edenajstoj pa pride pol treh v Soboto. Iz Sobote pa ide 5 minut pred tretjov na Goričko, da vsaki lejko svoje posle zvrši v Soboti. Obečalo se je tudi na ravnatelstvu, da de se leto za letom zboljšavao vozni red i da se misli na kürilnico v Hodoši, kama bi večerni vlak tudi lejko vozo. Vse pa zavisi od žel. ministerstva v Beogradi.

Vlagatelom.

Novi zakon, šteri je znižao kmečki dug na polovico, je občütno vdarovlagatele. So siromaški vlagatelje, ki so šparali leta i leta, naj bi na stara leta dobili kakšo stalno pomoč iz posojilnic. Tej i vsi vlagatelje so svoje peneze potom posojilnic posodili vö kmetom dužnikom, ar so zahtevali obresti od svojega vložnoga peneza. Te obresti je ne plačüvala posojilnica, nego kmet dužnik. Kak je pa nastala gospodarska stiska, kmet ne mogo plačati obresti, še menje pa vrñiti izposojeno vlogo, to je dug, zato je vlagateo ne mogo dobiti penez iz kas.

Novi zakon, ki varje kmeta dužnika, da te zgübi polovico duga i ostalo polovico lejko skoz 12 let plačüje Privilidiranoj Agranoj Banki, za vlagatela ne skrbi. Posojilnice komaj v petnajstih letaj dobijo nazaj od P. A. B. tisti penez, ki ga dužniki banki plačajo za vlagatele. Eden deo vlog pa plača nazaj država sledkar v petih letaj, to je vlagatelje morajo čakati 20 let, ka ves svoj penez nazaj dobijo od Priviligirane Agrarne Banke i od države potom svojih posojilnic. Prvo rato bi dobili vlagatelje za edno leto. To je gotovo duga doba i so vlagatelje, ki se ne včakajo časa, ka bi se njim vse izplačalo, prle pomerjejo. Pa vnogi bi, kak pravimo, krvaovo potrebüvali bar nekaj od svojih vlog kemprle. Da se tomi pomenkajnji odpomore, so naši banski svetniki sklenili soglasno, da se potom g. bana oprosi kr. vlada v Beogradi, naj da našim posojilnicam na posodo vekšo svoto penez, ka do mogle vlagatelom več vplačati i potrebnim tudi davati posojilo. Gospod ban, dr. Natlačen, so te tjedon odnesli sklep banskoga sveta v Beograd. Iz srca želemo, da bi prizadevanje banskoga sveta rodilo obilen sad. Od strani banskih svetnikov Slov. krajine se je še posebi naprosilo v Beogradi, da se pomore našim siromaškim vlagatelom.

NEDELA

v posti štrta.

Evangelij (Janoš 6). Tisti čas odšel je Jezus prek morja Galilejskoga, štero je Tiberiasovo: i nasledila je njega vnožina velika, ar so vidili znamenja, štera je činio nad onimi, ki so bili betežni. Gori je tak šo Jezus na brejg i tam je sedo z Vučeni- niki svojimi. Bio je pa blizu Vüzem, svetešnji den Židovski. Gda bi zato podignu oči Jezus, ino bi vido, ka vnožina kroto velika ide k njemu, veli Filipi: odket kúpimo krúha naj eti jejo? to je pa pravo skušavajoči njega, ar je on znao, ka bi meo činiti. Odgovoro je njemu Filip: za dve sto sodov krúha ne dojde njim, či gli ga vsaki malo kaj vzeme. Veli njemu eden z Vučenikov njegovi, Andraš, brat Simona Petra: Je eti eden pojbar, ki ma pet ječmeni krúhov, i dve ribi; ali eta ka so med telike? Veto je zato Jezus: včinte lústvo doli posejsti. Bilo je pa sena dosta v tistom mestu. Doli je selo zato možki glav z računom okoli pet jezer. Vzeo je zato Jezus krúhe, i gda bi hvalo dao, razdejo je sedečim. Pri- spodobno i z rib, keliko so šteli. Gda so se pa najeli, pravo je Vučenikom svojim: vkúp poberte drtinje, štero jo ostanolo, naj ne prejde. Vkép so zato pobrali i napunili so dvanaeset košaroy z drtinjom z ti pet ječmeni krúhov; štero je ostanolo od oni, ki so jeli. Oni zato lúdie, gda bi vidili znamenje, štero je včino Jezus, pravili so: ka je ete zaistino on Prorok, ki je pridoči na te svet. Jezus zato, gda bi spoznao, ka ščejo pridi, ka bi ga zgrabili i za Krala njega postavili, pobegno je pali na brejg on sam.

Razgled po katoličanskem sveti

Pastirsko pismo jugoslovan- skih škofov o gospodarski in so- cialni stiski naših dni. — Še druge liberalne zmote. A liberalizem je izve- del iz svoje prve zmote še celo vrsto drugih zmot, ki so tudi vsaka po svoje zakrivile sedanje razrvano stanje. Tak- šne zmote so bile zlasti glede lastnine, glede plač za delo in glede organiza- cij. — Lastnina. Pravica do zasebne lastnine pristoji človeški naravi po božji uredbi. Bog je sicer ustvaril zemljo za vse, a prav zato, da bi zeml- ja, pridno obdelovana, več rodila in bi bili laglje vsi deležni nje sadov, je bila potrebna nekaka razdelitev. Kmet pridneje obdeluje zemljo, če je ta zem- lja njegova in on razpolaga z njenimi sadovi. Prav tako je z obrtjo. Obrtnik je navadno bolj skrben za svoje delo, kakor bi bil za skupne izdelke. Gos- podarski liberalizem je rad sprejel za- sebno lastništvo za podlago gospo- darskemu delu, toda ni se brugal za drugo resnico, ki je z lastništvom zve- zana in je ta, da so z zasebno last- nino združene tudi socialne dolžnosti. Človek je pred ljudmi in glede drugih lastnik, a pred Bogom je bolj oskrb- nik kakor lastnik. To se pravi: ljudje nimajo pravice jemati lastniku tega, kar je njegovega, a on ima pred Bo- gom dolžnost, da ravna s svojo last- nino, kakor bi bil njen od Boga po- stavljeni oskrbnik; dajati mora od svojega obilja ubogim in potrebnim. Pravica zasebne lastnine ni torej ne- omejena; meje ji postavlja pravičnost in ljubezen, kakor je Kristus z besedo in zgledom učil. Liberalizem je ta prvi socialni namen lastnine popolnoma prezrl. Njemu je lastnina samo za to, da služi poedincem in njih pohlepu po uživanju in moči. Kaj je poedincu drugi mar? Liberalizem je modrost sebičnosti in samoljubja, v živem nas- protju z naravnimi in krščanskimi načeli o socialni pravičnosti in socialni ljubezni. Zato ni čuda, da se je last- nina pri množicah, ki nimajo nobene svojine, razen rok in svojega dela, tako osvovala. Ker bogati in mo- gočni niso spoštovali božjega namena lastnine, zato se je obrnilo sovraštvo množic proti zasebni lastnini sploh in če ne bo pomoči, bo konec soci- alna revolucija, ki bo prevrnila vse lastninske razmere. Tako bodo tisti, ki niso hoteli dajati od svojega po- trebnim tega, kar Bog zahteva, na zad- nje vse izgubili. Svarilen in strašen zgled nam daje Rusija. Veleposestniki niso izpolnjevali dolžnosti, ki jim jih je nalagala lastnina, zato se je dvignil proti njim obup bednih množic in kr- vava revolucija jim je vzela vse, ne le tega, kar so utrjavali ubogim, ampak vso zemljo in posest. Glede plač je že Leon XIII. opozarjal na naravno načelo, da mora delo delavca rediti. Plače morajo biti take, da se morejo delavci s svojimi družinami preživeti in priti počasi v rednih razmerah do vsaj skromne posesti, da bo imela

Našim v Franciji naznanjamo veliko radost.

Vnoge vaše prošnje i molitve, dragi sinovje i hčeri Slov. krajine, so poslušnjene. Višja cerkvena oblast po svoji velikoj lúbezni do vas i do re- šenja vaših dúš, vam je določila ed- noga vašega rojaka, duhovnika Slov. krajine, ki bo paseo vaše dúše od meseca julija naprej. Prosimo pa vas, vse naše delavce i delavke, javite na uredništvo Novin, v šterom kraji vas je največ, odnosno, štero je tisti kraj, kde bi se naselo vaš duhovnik, kak na središču, odked bi lejko hodo od ne- dele do nedele v vekše vam bližje kraje, kde bi vam lejko služo sv. me- šo, vas spovedao i vam v vsakom pogledi šo na roko. Tudi nam naz- nanite tisti farof, kloster ali hišo kak- šega dobrotnika, dobrega krščenika, gde bi vaš duhovnik lejko stanúvali i se med tjeonom pripravljali na vaš obisk v ednom ali drugom mestu. Tečas pa dragi rojaki i drage rojakinje, pri- pravljajte se na te veseli den, molite dosta, ar brez božega blagoslova je vse delo zaman. Molite za svojega bodočega duhovnika, da jih blagos- lovi Srce Jezusovo v teškoj službi iz- seljeniskoga duhovnika, da jih krepi, da jih vodi, da njim da dosegni to največše veselje dobrega pastira, da vas raztepane ovce vse gornajdejo i vse rešijo.

Drugo veselje, štero vam nazna- njamo, je to, da g. Orešnik Franc, slovenski duhovnik, ki študirajo v Pa- rizi, ostanajo do meseca novembra v Parizi, da popolnoma dovršijo svoje včenje. Oni vam bodo pomagali v tom časi, posebno za Vüzem, da opravite svoje verske dužnosti. Vse vas vabijo, da pridete na Vüzem, to je 28. marca

na Gravelle, v predmestje Pariza, kde lejko opravite svojo vüzemsko spo- ved i prečiščavanje. Spored je sledeči:

- 1.) Spovedavanje od 8 do 1.
- 2.) Predga ob pol dvanajstih.
- 3.) Meša ob frtao na edni.
- 4.) Po meši blagoslovitev jestvine.
- 5.) Zatem skupni obed.
- 6.) Slovesne popevane litanije ob pol štiraj.
- 7.) Po večernici razgovori i razhod.

Iz Pariza pridete na Gravelle etak: Vzemite aotobus številka stoedenajset na „Bastille“, ali pa na „Porte de Cha- ranton“ i to v smeri „St. Maur“. Vó- stopite na postaji „Ecole de Gravelle“. Lejko pa tudi vzemete aotobus štev. 109, ali 110a, ali 110b na „Chateau de Vincennes“ i vóstopite na postaji „Gare de Joinville“.

Ki se ščete vdeležiti te cerkvene slovesnosti, se na ednoj dopisnici pri- javite g. Orešniki na ete naslov: Mrs. l' abbé Orešnik Francois 57, Bd. Vol- taire, 57, Paris XL.º

Tretje veselje ide našim, ki se nahajajo v Severnoj Franciji (Nord France). Tej tudi lejko opravijo v do- mačem jeziki svojo spoved, samo naj javijo do 15. marca svoj prihod na sledeči naslov: Mrs. Fischelle Meersch- mann, Mouchin, par Nomain, Nord France. Vsakomi prijavlenomi se na- znani, šteri den de se vršila cerkvena slovesnost. Vršila se bo v Orchier.

To so naši veseli glasi do vas, dragi izseljenci. Bog daj, da vas naj- dejo vse zdrave i pripravlene, da od- prete svoja srca lúbomi Jezusi po nje- govih namestnikaj. Toplo pozdravljeni vsi. — Urednik.

Pitanja i odgovori pri zakoni od zaštite kmeta.

Leta 1927. sam se zadužo; ar so dužniki pritiskavali namene, sam se l. 1930. zadužo v posojilnici, zdaj me pa posojilnica nešče vzeti pod zašči- to. — Odgovor. Ar vaš dug ne zna- ša nad 25 000 Din., nego samo 5500 Din., se je po uredbi znižao na po- lovico. Terjatev je prešla na Priv.

Agrarno Banko. Če posojilnica sprej- me, ali ne sprejme zaštite, nikaj ne računa, ar v slučaju tožbe lejko po- vete, da ste njej ne dužni, nego PAB., šteroj pošlite, če ste šče ne, 275 Di- narov. Vse to pa vala samo tak, če ste bili l. 1930 i l. 1936. septembra 26. kmet.

Svoji k svojim!

Naša dužnost.

Vidli smo, kakša duhovna i gos- podarska pogúba nam preti od brez- božnih kapitalističnih i komunističnih novin. Da obvarjemo sebe i svoje lúds- to od te velke nesreče, v štero so že vnogi katoličanski narodje spad- noli zavolo svoje nemarnosti i lehko- miselnosti, potrebno je, da takše ne čtmo, ne podpiramo i da takše ne- varne novine z vsemi silami onemogo- čimo i vničimo med našim lúdstvom. S tem bomo koristili sebi i svojemu lúdstvu.

Ali mi katoličanci, ne samo, da ne smemo čteti i podpirati protikato- ličanskih novin, nego smo po dúšnoj vesti dužni, da svoje katoličanske no- vine čtmo, podpiramo i širimo z vse- mi silami. Zato nam je dokaz zadnja poslanica državnoga tajnika sv. Oče, kardinala Pacellija, štero so poslali vsem katoličancem na sveti za Božič. V njej nam etak velijo: „Dužnost vsa- koga katoličanca je z vsemi močmi podpirati katoličansko časopisje. Ka- toličanski listi so dnesden najbolje po- trebno sredstvo i tudi najmočnejše orožje, da se brani krščanska vera i vsako katoličansko prosvetno delo.“

Katoličanci so dužni čteti i širiti po svojih močej kat. časopisje, štero da živo sliko življenja Cerkve i njene rasti pa brani stebre krščanskoga dru- žabnoga reda, jakostni zakon, druž-

družina svoj domek. Zakaj to je up- ravičena želja vsake družine. Dom, to je za starše in otroke sladka beseda in ni grenkejšega, kakor je: otroci brez doma. Prav tako je živa potreba, da se mati vrne v družino. Žalostno je, če mora radi nezadostnega očeto- vega zaslužka tudi mati po cele dneve ali še celo po noči v tovarno na delo, otroke pa pustiti na cesti in v slabi družbi. Pravičnost zahteva pravične, to je zadostne plače. Liberalizem je prevrnil tudi ta načela socialne i gos- podarske pravičnosti. Njemu ni nič mar pravičnost, nič življenski namen in pomen plače, njemu je le za lastni dobiček. Zato pritiska na plače, kjer

no i mladino. Katoličansko časopisje je v zdajšnjem časi postalo najmoč- nejše sredstvo vsega javnoga katoli- čanskoga dela i brez njega si nieden katoličanec ne sme zamisliti hasnovi- toga apostolskoga dela poprek, ar je dnesden brez časopisja to nemogoče.

Nieden katoličanec ne spuni svo- je dužnosti, dokeč ne spozna svoje največše dužnosti, štera obstoja v tom, da se stavi popolnoma v službo raz- širjanja dobrega tiska.

Katoličanski verniki naj se za- vedajo, da bodo odgovarjali za to, če so zanemarjali katoličansko časopisje ali je podpirali.

Vsaki razmeti človek vidi iz teh reči, štere so nam zapovedi, kakša je njegova dužnost. Če si sami nemremo naročiti i plačati Novin, stopimo vkü- per i naročimo si Novine vküper. Če tudi to nemremo, posodimo si novi- ne, čtmo, širimo i podperajmo je z molitevjav. Z druge strani pa odstra- nimo iz kat. hiž vsakše slabe novine. Ne sramujmo se, da smo katoličanci. Pokažimo to vsepovedik! Ne bodi- mo sami sebi neprijatelje! Ne kopl- mo sami sebi jame! Vsakši je sam svoje sreče ali nesreče kovač. Ne po- nujajmo se več svojim neprijatelom, šteri nas ovak dnes ali pa vütro gvúš- no vničijo. Katoličanci samo h kato- ličanskomi časopisji! Svoji k svojim!

Grački Vill.

more in kakor more, češ, čim manjše plače, tem večji bo njegov dobiček. Ker je liberalizem razdejal vse gospo- darske razmere in pognal toliko ljudi med siromake, zato mu je lahko pri- tiskati na plače. Na trgu stoje cele množice ljudi, ki so lačni in zato pri- pravljjeni sprejeti vsako delo za gre- nek košček kruha. Liberalizem se tega veseli in se še opravičuje, češ, kjer ni sile tudi ni krivice in delavci so se svobodno pogodili za plačo, ki se jim daje. Svobodno? Ali je res to prava svoboda, je dejal Leon XIII., če človek sprejme neke delovne pogoje, ker bi si- cer s svojo družino od gladu umrl? (Re- rum novarum.) (Dalje).

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Vreme:

Sneženo, deževno, zmes velki mraz.

Senje:

marca 9. Kotoriba, 10. Hodoš, 11. Ljutomer.

Sprevod matere g. dekana Jerič Ivana. Kak je bilo lepo, mirno vreme, tak lepi, miren je bio sprevod prilüblene matere dveh duhovnikov na Matjašovo 24. februara. Že zaran se je vnogo lüdi zbralo ob mrtvom teli matere i so molili za pokoj njuve dúše. Hiša i hodniki so bili puni lüdi. Tudi na velkom dvorišči se je zbrala vno- žina. Med drugimi je prišla tudi bel- tinska grofica Zichy v spremstvu ba- ronice. — Pogrebni obred so opravili sobočki upraviteo dekanije g. Krantz v družbi 18-tih duhovnikov. Po mo- litvaj na domi so mrtvo telo prenesli v cerkev, gde sta oba sina duhovnika naednok mela mešo za njih — g. dekan pri glavnom oltari, brat novo- mešnik pa pri stranskem. Na kori so gg. lendavski, črensovski i hotiški kap- lanje spevali latinski Requiem. Po meši pa je vsa vnožina mater sprevedila šče na cintor, gde so se deca i rodbina z ža- lostnim srcem poslavljali od drage jim matere. Oči vseh so se zarosile. Vsem pa, ki so v Jeričovoj materi zgúbili dragi zemelski kinč, naj jim bo v tolažbo, da so pri nebeskom oči najšli smilenje. Kak so sveto živeli, tak so tudi sveto vmrli. Naj počivajo v miri! Vsem do- mačim i rodbini naše globoko sožalje!

† **Temlin Štefan.** Po šesttjed- nom teškom betegi, jetiki v grli i plü- čaj, je vmro v Ljubljani naš rojak iz Beltinec, g. Temlin Štefan, salezijan- ski duhovnik. Pokojni je bio močno- ga zrasa, trdoga zdravja človek, a si je podkopao svoje zdravje z nevmor- nim delom za rešitev slovenske mla- dine, z vnogimi lepimi predgami i na- vuki po velkih cerkvaj i dvoranaj. Hrast se je podro, a sad njegov je ostao. Nešteto cvetov mladine je dobilo pod njim senco, da je pekočina greha ne zažgala. Z velikov vdeležbov je bio pokopan v nedelo, 28. februara. Naj njemu prijateo mladine, Jezus, bo plač- nik. Molimo za njegovo dúšo.

Prosečkaves. Febr. 17. smo sprevedili k večnomi počitki našega lüblenoga Fujs Mihala, po domače Vancarovga Miška. Pokojni je živo 77 let. Bio je 35 let kúrtor, 30 let ceh- mešter i 26 let širiteo Novin, Mariji- noga lista i drugih dobrih listov. Bio je daleč naokoli poznani kak pošten, pravičen, lübezni i gostolüben člo- vek. Bio je zaveden katoličanec, rad je hodo k meši, čeravno je bio daleč od cerkve. Nikdar ne izostao, tudi v najslabšem vremeni so ga vidili pri- žigati sveče, pripravljati oltar, postavl- jati korine i pri tom veselo spevati lepe cerkvene pesmi. To svoje delo je opravlaov vsikdar s takšov goreč- nostjov in radostjov, da njemu je ob- raz žareo. Ves je bio vdan Bogi ino navdušen za čast božo. V življenji je bio dober z vsemi, zato so ga radi meli tudi drugoverci, to se je vidilo tudi pri priliki spreveda, keliko jih je prišlo sprevajati pokojnoga na zadnjo pot. Tak je živo naš Miška med na- mi, nam bio lepi zgled, voditeo ino svetovalec pa tolažnik. Rad se je ša- lo, a njegove šale so vsikdar bile ne- dužne, lüdem v razvedrilo, Bogi pa na čast. Za njim žalüjejo vsi znanci ino večarje, posebno pa njegova dru- žina: žena-vdovica, sin, hči, zet, sne- ha ino 4 vnúkeci. — Na den pokopa je bilo deževno vreme, vendar je na

Ka pravite, g. urednik?

Na zadnjem zbori nekšega dru- štva v Slov. krajini je bilo zvoljeno eto starešinstvo: starosta - pravosla- vni - izstopo iz kat. cerkve, podstaro- sta - pravoslavni - izstopo iz kat. cer- kve, načelnik - brezverec, - (oča izstopo iz kat. cerkve), tajnik - evangeličanec, prosvetar - evangeličanec, matrikar - evangeličanec.

Iz starešinstva so izstopili: pro- svetar - katoličanec, načelnik - katoli- čanec, tajnik - katoličanec. — Ali ne to čüdnó? Ka pravite na to gosp. urednik?

pokop prišlo ljudstvo iz treh far. Pokojni je bio kotriga vnogih bratovčin. Na zadnji poti so njemu s svečami svetili bratje ino sestre tretjega reda i drugih bratovčin. Prosečka gasilska četa njemu je izkazala zadnjo čast, njeni člani so ga nesli k večnomi počitki. Sebeščanski pevski zbor pod vodstvom g. Berdona je popevao prelepo slovo ino „Vigred se povrne“ pa več drugih lepih pesmi. Vič. gospod Bejek Janko, župni upravitel pri sv. Sebeščani pa je pri odpreto grobi v svojem prelepom govoru opisao življenje pokojnoga i se nadvse lepo poslovio od njega z rečmi: „Dragi Miška! Živo si lepo življenje i si tudi lepo vmro. Kda sem se s tebov pogovarjao, sem vido, da si živo Bogi vdano nežužno življenje i da greha nesi nikdar spoznao v takšoj meri, kak se to godi pri vnogih drugih ludej. Povedao mi je oh, kak rad bi ešče ednok vido našo cerkev i bio pri sv. meši. Pa to njemu ne bilo dopuščeno. Bog ja nači nameno. On je bio vdan v božo volo. „Kakše življenje, takša smrt“ tudi ti si lepo živo i lepo vmro. Dugo let si verno vršo svojo kura-torsko dužnost, 30 let si hodo v našo cerkvico prižigat sveče, 26 let si širio katoličanski tisk. Včino si vse, ka more včiniti dober katoličanec, davao si vsem lepi vzgled, bio si dober oča vsem, posebno pa svojoj družini, zato ti bo dober Bog tudi dober plačnik na drugom sveti. Kak je sam živo, tak je vzgojio tudi svojo deco, šteri so ga iz vsega srca ljubili. Pred nedavnim sem gučao s hčerkov pokojnoga i mi je ista med drugim pogovorom povedala tudi to, da vse na sveti bo ležej pretrpela samo smrti svojega oče ali matere mogoče ne bo mogla preboleti. Glejte, komaj en mesec je od tistimao i njeni oča že leži v grobi. Dragi domači, ne žalujte preveč za pokojnim, ar bi njemu s tem bili nevoščeni sreče, štero njegova duša, če ne šče v purgatoriumi, že vživa pri Bogi. Farniki, ki ste pokojnoga vnogokrat gledali, kak Vam je prižigao sveče, prosim vas, spomnite se njegove duše i večkrat zmolite Oča naš i Zdravo Marijo, da bi Bog njegovo dušo kemprle rešo iz vic“. Prelepi govor g. Bejeka je vse navzoče jako geno. Prosim vse brate i sestre, posebno tretjerednike, da molijo za dušo pokojnoga, šteromi Bog daj večni pokoj. — K tem lepim doposlanim rečam, kak bivši sebeščanski plivanoš dodnem ešče ete. Gda sam prišo k sv. Sebeščani, gde je bilo vse razdret v cerkvi i na farofi, gospodarsko poslopje pa deloma podrt, deloma pa podirajoče se, mi je pokojni Miška ne bio samo na pomoč z dobrimi Prosečani i drugimi farniki, nego tudi novomi plivanoši, ki je v zimskom časi prišo na popolnoma prazno mesto, veliki dobotnik. Nikdar ne pozabim tiste lubežni, z šterov mi je njegova hiša z dalne Prosečkevesi vsako jutro prinesla mesece dolgo, dokeč ne sam si mogo kupiti krave, mleko. I ka za mleko za ves svet ne šteo vzeti penaz, se samo po sebi razmi. Dika je bio tretjegā reda, šteroga sam tam vpelao i vu vsem takši, kak je Jezuš pravo od Nataniela „pravi Izraelita, v šterom nega jalnosti“, to je pravi goreči i trden sluga Cerkvi, vdan krščenik, kakše ravno dnesden najbolj potrebuje te zburkani svet. Iz zahvalnosti sam včasi opravo sv. mešo za pokojnoga, kak sem zvedo za smrt. Prosim tudi jaz vse naročnike i tretjerednike, naj se z pokojnoga duše ne spozabijo. — Klekl Jožef, vp. plivanoš.

Volitve v srezki odbor gas. župe v Lendavi. Dne 28. februara ob 10 vuri se je vršila v meščanskoj šoli v Lendavi redna skupščina gasilske župe sreza Lendava. Navzoči: zastopnik gas. zajednice Dravske banovine g. dr. Klar Franc, narodni poslanec, g. Gabrijan Miloš, sreski načelnik, g. kapetan Veljković Stavra, komandant mesta, g. dr. Lipnjak Danilo, sreski san. referent, pa po dva zastopnika vsake čete od 42 gas. čet, 84 delegatov. Nova uprava je bila soglasno izvoljena i to: starešina: Nemethy Štefan, Lendava; podstarešina: Taš Dragotin, Lendava; tajnik: Lutar Štefan, Črensovci; blagajnik: Sreš Martin, Izakovci. Člani odbora:

Litrop Štefan, Turnišče; Benkovič Aleksander, Gaberje; Jagerič Franc, Filovci. Nadzorni odbor: preds. Vöröš Štefan, Beltinci. Člani: Drekonja Ciril, Turnišče; Klemenčič Franc, Dokležovje; Činč Štefan, Čentiba; Glavač Aleksander, Melinci. Delegata v zajednično skupščino: Nemethy Štefan, Lendava i Lutar Štefan, Črensovci.

Javna zahvala. Podpisani se v imeni naseljencov najprisrčneje zahvaljemo g. dr. Franc Klari, narodnomi poslanci v Lendavi za izkazano nam naklonjenost i pomoč s tem, da so nam olajšali plačila javnih dajatev. Znali bodemo ceniti Vaš trud i interes za omiljenje našega položaja, zato je naša zahvala globoka i iskrena. Prosim Vas, sprejmite izraze našega odličnoga spoštovanja vdani Vam: Za kolonijo Gaberje: Režonja Ivan I. i Hozjan Andrej. Za kolonijo Dolga vas: Cerovac Vladimir i Maučec Danijel. Za kolonijo Mostje: Koštrica Štefan i Fais Ivan. Za kolonijo Kamovci: Orlič Anton i Domanjko Alojz.

Što je zgübo 22. februara od Rakičana do Beltinec menšo šumo penaz, naj se zgiasi v Bratonci hšt. 10. gde penaze nazaj dobi.

Kelko naših državljanov je dobilo prelaznico v lendavskom srezi? Dobilo jih je 96, a v istom časi je madjarska oblast dala komaj 16 takših svedočanstev za naš kraj. Madjarska oblast nadale zavira odajo zemlje naših državljanov prek meje na Madjarskom. Je jasen dokaz, da se madjarska oblast boji, da bi se naši državljani kre meje pri nas dobro počutili. To pa ne dobro znamenje za njo.

Romanje na Trsat i izlet na otok Rab. Na vnoga pitanja sporočamo, da priredi „Sveta vojska“ v Ljubljani tudi letos navadno romanje k Materi Božoj na Trsat, združeno s prijetnim izletom po morji na prekrasen otok Rab i to za risaoske svetke, v dnevaj 15. do 17. maja. Obširnih podrobnosti tu ne moremo objavljati, ar poše vodstvo vsakom, ki se zanima za to prelepo romanje, brezplačna pojasnila v romarskom listi, če se potom romanja vdeleži ali ne. Trbe samo po ednoj dopisnici sporočiti svoj naslov upravi „Po božjem svetu“ v Ljubljani, Wolfova ul. št. 1.

Črensovci. V nedelo 21. februara se je vršo občni zbor Sokolske čete v Črensovcih v gostilni Škoberne. Navzoči so bili tudi delegati iz Maribora i Lendave. Nastala je debata, če bi četo razpustili ali bi jo oživili. G. Železnik Oroslov, bivši predsednik Orla na Sr. Bistrici, se je z največšim navdušenjem borio, da bi Sokola oživili. Nastale so volitve. Za starostu sta predlaganiva dva kandidata: Radohov Miška, cestar ino Železnik Oroslov, negdašnji agitator g. poslanca Dr. Klara i volilec Horvat Antona, predsednika občine pri prvih volitvaj. Zmagao je g. Železnik Oroslov.

Dvodnevni gospodarski tečaj v Turnišči priredi Sreski kmetijski odbor v Lendavi s sodelivanjom vseh kmetijskih i prosvetnih organizacij. Tečaj se bo vršo 10. i 11. marca v osnovnoj šoli v Turnišči. Pouk je teoretičen i praktičen i bo trpo vsaki den od 8 do 12 vüre i od 13 do 17 vüre. Predpoldnom se vrši teoretičen pouk, popoldnevi pa praktične vaje iz sadjarstva i drugih kmetijskih panog. Na tečaju se bude predavalo od živinoreje, travništva, sadjarstva, veterinarstva i od kmetijske zakonodaje. Vabijo se vsi kmetovalci, da se tečaja vdeležijo v kem većšem številu.

Tešanočar:

PREKMURSKI MOTIV.

Ob Muri pri mostu je stala ženica. Vsa bedna in bolna in sključena vaze. Globoka ji žalost upadla je lica v gube potegnula, oči ji izpila. Že leta je kar zapustili sinovi so njo in prijatelje svoje mladosti in zdaj je pri Muri in čaka in prosí, da Bog se usmili je, vrne uboge sinove izgubljene v njeno naročje. Ob Muri je stala že leta in leta, Boga je prosila, da naj jo usliši. In Bog se usmili je njene bolesti, ji sina poslal je po Muri deroci. Ves miren in tih ji je nosil pozdrave od onih, ki daleč od nje i domovja se zgubljajo v temi in v blatu in zmoti. In žena je tiho, ue joka za njimi, le tega, ki Mura ji ga je vrnila, za vse je na srce ljubeče privila.

Politični pregled.

Domači.

V narodnoj skupščini se razpravla proračun. V načeli je že sprejet z velikanskov većinov glasov, zdaj se pa razpravla v podrobnostih po posameznih ministerstvaj. Nad vse žalostno je, da so nešterni slovenski nacionalni poslanci sramotili v parlamentu celi slovenski narod z njihovim voditelom, dr. Korošcom, duhovništvo i cerkev. Med temi so se posebno izkazali dr. Mravlje i deloma tudi dr. Novačan i dr. Turk. Pošteni i zasluženi odgovor so dobili od dr. Vebleta, ki njim je dokazao, da so laži gučali, to je da so svoj lastni slovenski narod ograbljali. Srbi i Muslimani so se zgražali nad temi napadi i vsaki pošten človek, kakšekoli vereizpovedi je bio, je popolnoma obsojao to grdo, laži puno blatenje, ki je izviralo iz sovraštva do vere i Cerkve.

Svetovni.

Španjolsko. Rdeči bi radi vzeli mesto Oviedo i so grozno napadali veroborce. A bili so odbiti. Pri Madridi so veroborci odbili vse napade rdečih i je blüzi čas, da se rdeči predajo. Narod beži iz Madrida v Valencijo, kde se država rdeča vlada. Prebivalstvo menšega mesta je že naraslo na 600 jezera. Vojno brodovje Anglije, Francije, Nemčije i Italije straži bregove Španije, da nišče ne more več dovažati dobrovolcov i strlija pa orožja. Rusija, ar ne dobila tam mesta, kak je štel, je odpovedala stražo, ravnotak Portugalska.

Pošta.

Lončar Vera, Gorica. Vaš dug bi se znižao za poslovico, če je ne en deo herbijske. Kak pogodbena pisma ali testament kaže, tak se more cela zadeva presoditi. Pošlite notri po širiteli Novin prepis teh dokumentov. — Martjančar. Na pitanje od zaštite kmeta ne moremo dati odgovora, ar ste se v pismi pozabili podpisati. Pismo je v Martjancih dano na pošto. — Edšidit, Gederovci; Vogrinčič, Cankova; Kozar, Martinje. Brezplačno smo vam poslali z Ljubljane kalendare, javite nam, če ste je dobili. Drugih nega več.

HALO BIKIKLISTI!!

ODAVAM 300⁰ DIN. BIKIKLINE OD 300⁰ DIN. naprej

ŠIVALNE STROJE OD 450⁰ DIN. naprej

WEISSENSTERN, TRGOVINA - DOLNJA LENDAVA.

I 1035/36 - 8

Dražbeni oklic.

Dne 15. marca 1937 ob 8 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga Lipovci vl. št. 360 B 1/č 1/5 parc. št. 629 njiva, 1/5 parc. št. 1173 travnik cenilna vrednost: 1250 Din., vrednost pritikline: ./. najmanjši ponudek: 834 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča. Sresko sodišče v Dolnji Lendavi, dne 21. I. 1937.

I 1112/36 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 15. marca 1937 ob 1/2 9 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga Turnišče vl. št. 23 pod B 44, 731 B 42/a, 859 B 10/a, 903 B 19/b., cenilna vrednost: 4.750 Din., vrednost pritikline: ./. najmanjši ponudek: 3.178 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča. Sresko sodišče v Dolnji Lendavi, dne 21. I. 1937.

Dražbeni oklic.

I 1049/36 - 7

Dne 15. marca 1937 ob 9 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga D. Lendava vl. št. 1156 B 25/b parc. št. 783 vinograd, klet, travnik cenilna vrednost: 783 D., vrednost pritikline: 133 D., najmanjši ponudek: 522 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v Dolnji Lendavi, dne 21. I. 1937.

I 1087/36 - 7

Dražbeni oklic.

Dne 15. marca 1937 ob 9 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga D. Lendava vl. št. 763 B 11č in 13 1/2 parc. 1279, vinograd brez kleti in travnik, cenilna vrednost 5000 D., vrednost pritikline: ./. najmanjši ponudek: 3 334 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v Dolnji Lendavi, dne 21. I. 1937.

I 878/36 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 15. marca 1937 ob 1/2 10 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga Turnišče vl. št. 658 B 3, 172 B 15/a, b-16/a, b 471 B 24, 472 B 28 473 B 24/a in b, 475 B 14, 476 B 30, 1299 B 11 cenilna vrednost: 12 320 D., vrednost pritikline: ./. najmanjši ponudek: 4.089 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v Dolnji Lendavi, dne 25. I. 1937.

I 997/36 - 6

Dražbeni oklic.

Dne 15. marca 1937 ob 1/2 11 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga Bistrica vl. št. 695 pod B 30 cenilna vrednost: 8.000 Din., vrednost pritikline: ./. najmanjši ponudek: 5.333 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v Dolnji Lendavi, dne 25. I. 1937.

I 880/36 - 9

Dražbeni oklic.

Dne 22. marca 1937 ob 9 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga Čentiba vl. št. 400, 401, 402, 403, 408 in 409, cenilna vrednost: 2.150 Din., vrednost pritikline: ./. najmanjši ponudek: 1.432 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v Dolnji Lendavi, dne 25. I. 1937.

I 650/36 - 11

Dražbeni oklic.

Dne 22. marca 1937 ob 10 uri bo pri podpisanem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin zemljiška knjiga Dokležovje vl. št. 33 B 17/c, 18/c, 52 B 45/c, 46/c, 121 B 32/c, 33/c 216, B 3/c, 4/c, cenilna vrednost: 1300 D., vrednost pritikline: ./. najmanjši ponudek: 866⁰ 50 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Sresko sodišče v Dolnji Lendavi, dne 25. I. 1937.

Lüdsko spevanje.

Zadnje čase se vno go piše po vekših novinah od pevskih tečajov, od lüdskega spevanja i od toga kak se more isto pri narodi širti. Vsaki, šteri količkaj čuti v sebi lübezen do svojega naroda, do svoje rodne zemle, mora meti v sebi čüt do domače lüdske pesmi, ali kak pravimo, do narodne i do cerkvene pesmi. Zakaj pravimo narodna ali lüdska pesem? Ne mogoče zato, ka bi jo napisano ali nenapisano što gdekoli hrano, nego da jo narod, lüdstvo spevle. Kak vidimo, je itak večina pesmi prišla iz naroda.

Že od nekda je v navadi, da se piše i podčrtavle, posebno dotičnikom, šteri naj bi vodili spevanje, da se naj podajo med lüdstvo i naj se pri njem včijo ne samo jezika navad, nego tudi pesmi. To, mislim, bi valalo prav posebno za naše kraje. Pa, žal, v Slov. krajini se tomi važnom pitanji posveti malo skrbi i trüda.

Mislím, da so organisti ali kanttorje v prvovrsti pozvani, zbirati lepe cerkvene pesmi. Na te način bi se nam naše pesmi najježej ohranile. Narod vmira i ž njim tudi njegova pesem, če je ne zbere i ne spevle. Ne je zadosta zbrati jo, tudi spevati se more. Veliki lüdjé najdejo v našem jeziku, v našem spevanji vno go lepote. To so znani slovenski vučenjaki (Slavič, Plečnik, Adamič...), posebno zadnji, šteri je napisao že več naših pesmic.

Pa poglednimo, ka se spevle gñes po naših cerkvah. V ništernih cerkvah majo pevske zборе. To je jako hvalevredno. Žalostno pa je, ka spevlejo navekse takzvané umetne pesmi, a lüdsko pesem pri tom pa zanemarijajo. Samo tü pa tam zaspevle tudi cerkev skupno domačo pesem. Zato se pa ne čüdimó, če več lüdstvo nešče tak spevati. Vzrok je pač v tom, ka se domače pesmi zametavlejo i ka se lüdstvi ne da prilika, da bi spevalo. Lüdstvi dajmo, ka njemi ide, njegovo pesem, naj moli ž njov Boga, ve je delo sv. Dühä, od cerkvene oblasti potrjeno. Inda je bila navada, da se je v cerkvi molo rožni venec, i kda se je zmolila edna desetina, se je spevala pesem. Pri tom je kakpa spevala cela cerkev. V ništernih krajih je šče gñes to v navadi. Ali ne bi bilo to lepo navado dobro nanovo vpelati tam ge je nega? Probajmo i vidili bomo, ka bo v cerkvi včasí menje guča, zgledüvanja i smejanja posebno med mladimóv.

Zato pa organisti na delo. Začnite z zbiranjem naših pesmi. To bo v prvovrsti na hasek vam, organistom samim, po drugom kraju pa tudi na hasek narodi. Če do se spevale po naših cerkvah pa naše pesmi poleg drugih, zagvisno odpadnejo razni guči med lüdstvom kak „gñes so pa samo

Letošnji vinski sejem v Ljutomeru.

V Ljutomeru se pripravlja vinski sejem in razstava v že običajnem obsegu kakor prejšnja leta na dan 16. marca 1937 v kavarni g. Zavratnika. Otvoritev vinskega sejma bo ob 9 uri, zaključí se ob 20 uri. Pričakuje se tudi letos veliko obiskovalcev, ker se je večje število tujcev prijavilo. Žal se letos ni ugodilo naši prošnji za polovično vožnjo po železnici. Obisk je za priporočati tudi vsem domačim vinogradnikom in prijateljem dobre vinske kapljice, tembolj, ker se vrši ta dan tudi kramarski in živinski sejem ter se na vinskem sejmu snidejo različni stanovi. Posebno se opozarjajo vinski trgovci, gostulničarji in vsi ki si želijo nabaviti izvrstna vina po nizki ceni, naj ne zamudijo ugodne prilike ter posetijo ta vinski sejem. Na razpolago bodo prvovrstna mešana in fina sortna vina ljutomerskega, gornjeradgonskega in štrigovskega vinarskega okoliša.

Ljutomersko vino je že od nekdaj slovelo po svetu vsled svoje izborne kakovosti. Na žalost se pod imenom ljutomerčan čimdalje več nepristnih vin ponuja in prodaja. Na tem vinskem sejmu se bo razstavilo le pristno domače vino lanskega leta in starejših letnikov. O pristnosti in kakovosti vina bo odločala en dan prej strokovna komisija, zato mora vsak razstavljač vina, ki ga hoče razstaviti, poslati do 14. marca t. l. in sicer od vsake sorte po tri buteljke v pisarno mestne občine Ljutomer. Prijave pa treba poslati do 11. marca, da se katalog pravočasno natisne.

Vabijo se razstavljalci, da nudijo na tem vinskem sejmu veliko izbiro našega pristnega vina, vabijo pa se tudi vsi konsumenti dobrega vina.

ZA SMEH.

Samo ena šalivost. Washington je bio veliki Amerikanec. Ustanovo je Zedinjene ameriške države. Bio je tak resen, ka je v celom svojem življenji napravó samo eno šalivost. — Gda so eadnok gučali v parlamenti o vojski, je eden poslanec predlagao, ka naj nemajo več kak 3000 vojakov... V parlamenti je pa nastala naednok velka tišina i vsi so se zglednoli na Washingtona, šteri je pravo: Dobro! Te pa ešče denimo v zakon, ka ne sme priti več kak 2000 sovražnikov v našo državo.

te pa cvilile na dilaj“, ali pa „eh ve ne vejo spevati samo senikaj pregovarjajo na dilaj“ i drugi. Kak sam povedao, sami bodo meli hasek i tudi lüdjé, ar če bodo skupno spevali, bodo meli zasluženje pri Bogi. Vsi znamo, da što lepo spevle, dvakrat moli. Zato na delo za lepšo bodočnost. — ik —

Gospodarstvo. Zeleno gnojenje.

Znamo, ka nam detelišče ne trbe gnojiti, pa itak rastline, štere posejamo v detelišče, dobro rastejo. Ka je tomi zrok? Mogoče detelica ne potrebuje telko hrane kak druge rastline i ta zemla ne osiromaši tak jako? Ne je tak. Znamo, ka detelca odvzeme na 1 plügi zemli 12 kg fosforne kisleline i 40 kg kalija. To je detelca nüca ravno tak dosta hrane kak štera druga rastlina.

Vzrok tomi je drugo. Znamo, ka rastline nücajo za hrano ogljik, vodik, kisik, dušik, fosfor, kalij, kalcij, magnezij, žveplo i železo. Prve tri dobijo rastline iz zraka, a ostale črpajo iz zemle v obliki soli, štere se raztaplejo v vodi. No ništerne rastline lejko dobijajo tudi dušik iz zraka. Zrak sestoji iz dušika, šteroga je štiri petine i kisika, šteroga je edna petina. I te dušik iz zraka lejko sprejemajo nešterne rastline za svojo hrano, gda večina rastlin lejko sprejema dušik samo v obliki soli iz zemle. Te rastline, štere se lejko hranijo z dušikom iz zraka, so tak zvane leguminoze, kama spadajo detelice, graj, bob, leča, grauka itd. i te iz toga dušika iz zraka gradijo svoje telo. Če mi odkopamo korenje detelce, bomo videli na tom korenji male bunkice, male kruglice.

Če bi mi to kruglico prerezali i jo gledali pod mikroskopom, bi vidli v njoj male stvarce, — bakterije. Te bakterije majo sposobnost, ka vežejo dušik iz zraka i leguminoze te te dušik ponücajo za svojo hrano. Tak nam je jasno, ka leguminoze obogatijo zemlo z dušikom, šteri je rastlinam najbolje potreben za hrano, ar ne samo ka z zemle ne črpajo dušika, nego ga celo vežejo iz zraka.

Kelko lejko leguminoze obogatijo zemlo z dušikom, nam pove sledeča tabla:

Snovi	Zemla je sprejela na 1 plüg		
	Za 200 m dom. gnojä	z zelenim gnojem od grauke	od rdeče detelice
organske	2155 kg	2480 kg	1690 kg
dušika	52 kg	53 kg	55 kg
kalija	43 kg	40 kg	61 kg
fosfor. kis.	16 kg	11 kg	12 kg

Sezna pa leguminoze odvzemejo zemli fosfor in kalij. Zato če bi mi leguminoze, kda so zreli, odpelali domo, bi s tem zemli odvzeli kalij i fosfor. Zdj smo pa že prišli do zelenoga gnojenja. Mi leguminoze ne odpelamo domo, ne kosimo, nego je enostavno zasvojimo. (Dale).

HRANILNICA IN POSOJILICA r. z. z. n. z. v BELTINCIH
javlja, da ima od 1. febr. 1937 dalje do preklica svoje uradne dneve samo vsako sredo od 8.—12. ure.

„Karitas“ - rešiteljica.

Ob smrti M. v H. so ljudje zmajevali z glavami. Pokojnik je zapustil ženo in 8 otrok — brez sredstev. Vse se je izpraševalo, kje bo žena vzela denar za kritje pogrebnih stroškov in drugih izdatkov. Pogreb je minul in znanci so morali za začudenjem ugotoviti, da je vdova brez težav poplačala vse stroške in celo nekaj dolgov, ki jih je imela pri trgovcih.

— Kje neki je vzela denar? — je vprašal Rojkov Jože sosedä.

— Se čüdiš, kajne? — mu je ta odvrnil. — Tudi drugi se čüdijo, a stvar je v resnici zelo enostavna.

— Kako bo enostavna? — je vprašal Jože. — Saj je vendar znano, da je pri M. često primanjkovalo celo suhega kruha.

— To je res, — je odvrnil sosed — a M. je bil tako pameten, da se je vkljub malému zaslužku zavaroval pri Karitas. Pred dyema letoma je sklenil zavarovanje pri našem zastopniku. Mesečno je plačeval 10 Din. in ker je bil ob sklepu zavarovanja star 46 let, je žena sedaj dobila od Karitas 2480 D.

— Kako to? Če je pa samo dve leti plačeval. Saj je vendar vplačal samo 240 D.

— Res, a pri Karitas je tako, da se izplača cela zavarovana vsota tudi takrat, če je zavarovanec plačal pred smrtjo tudi samo eno mesečno premijo.

— To je pa sijajno! Povej, si tudi ti zavarovan?

— Seveda sem. Pred štirimi leti sem se zavaroval. Mesečno plačujem 15 Din. Ob smrti bodo domači dobili 5520 Din.

— Veš, jaz bi se tudi zavaroval, a se mi skoraj ne izplača, ker sem že star. Dosti ne bom mogel plačevati, če bom pa malo plačeval, bodo domači dobili tako malenkost, da si ne bodo mogli z njo pomagati.

— Motiš se. Glej, sedaj si star 56 let. Če boš mesečno plačeval 15 Din., bodo domači dobili 2370 Din.

— Če je tako, potem pa še danes grem k organistu in sklenem pri njem zavarovanje. Tako bodo domači vsaj nekaj dobili.

Kar je rekel, je storil. Storitje tudi vi tako! Zastopnika za Slov. krajino sta: g. Šinko v Dol. Lendavi in ga. Jožica Skalar v M. Soboti.

CENE.

	Dinarov vala:
Penezi.	
Angleški fünt	213—238
Nemška marka	1286—1750
Austrijski šiling	822
Vogrski pengö	7—876
Grčke lire	3150
Amerikanski dolar	43—49
Holandski goldinar	23—32
Švicarski frank	10
Belgijska belga	437
Italijanska lira	229
Francoski frank	203
Česka korona	152

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:

Biki, jünci 350—525, krave, telic debele 3—450, krave za kolbase 2—3, teoci 6—8, praščici 550—9, plemenski prasci 100—200 Din. po falati. Konji 3000—3500 D. po glavi. Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 163—170, kukorica 68—84.

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. PARIS - 9 e.
odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrši vse bančne posle najkolutneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekoyne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekoyne nakaznice. 24-10

Miroslav:

Zimski večer.

Preživljal sem še otroško mladost, ko sem ob zimskih večerih hodil na lupljenje. Nešteto zgodbic sem slišal takrat, če so bile resnične, ne vem. Nekaj sem si jih zapomnil, nekaj pozabil, ni čüda, da sem od takrat pa do zdaj že v četrté hlače urasel. Zgodbo, ki sem jo takrat smatral za resnično, danes za bajko, mi je ostala v živem spominu. Po pripovedavanju in po lastnem doživljaju vaškega očanca, starega Miške, bi lahko smatral to zgodbo za resnično, samo če ni zviti očeka povedal kaj več, kakor bi mogel, ali bolje rečeno: se zlagal.

Bilo je na večer, ko me je teta, ki mi je bila pravi angel varuh, prišla za roko in me peljala k sosedovim v pristno kmečko hišo lupit bučno seme, ali skratka — peljala me je na lupljenje. V hiši sva zagledala okrog mize po obilnem kupu semena veselo družbo marljivih lupačev in modrega Očka Miška v sredi, ki je imel več opravka s svojim govorjenjem in pipo, kakor z lupljenjem. Prisedla sva še midva s teto in se lotila dela. Pogovarjali so se ravno o umrlem logarju, katerega so pokopali pred dnevi.

Škoda zanj, še prav posebno pa

za nedorasle otroke,“ je vzdihnila sosedä.

„Kakor je, tako pa mora biti. Bela žena ne vpraša ne za mlado, ne za staro, ko pride tvoja ura, takrat pa moraš iti s sveta, bodisi mlad ali star, reven ali bogat,“ se je oglašil Miška ter se ozrl po navzočih, ki so žalovali po izgubljeni duši. „Kakšna žena pa je to?“ je vprašala teta, ki še o beli ženi ni nikdar slišala, še manj pa videla.

„Eh, kakšna žena naj neki bo to? Smrt, bela kočena smrt, saj sem jo sam na lastne oči videl,“ je malomarno odgovoril ter krepko potegnil pipo, da je dim kakor iz lokomotive bruhal iz ust, da je še meni sapo vzelo.

„Hej, oče Miška, ta pa ne bo prava, smrti še ni nihče videl in tudi vi je niste videli. Najbrž se vam je kaj sanjalo o njej. Gotovo bo v kratkem času tudi vas obiskala. Če bi jo pa že slučajno videli, kar seveda ni mogoče, bi vam pipa gotovo zlezla pod brado, klobuk pa za vrat,“ se je junaško odrezal domač sin Vanč, ki je z Miškom vedno prišel v pogovor ter ga nadlegoval, kjer ga le mogel. Sicer pa je to pot zadel na pravo struno. Nekateri so se začeli smejati, meni samemu je posilil smeh. Stari Miška pa je bil v zadregi. Vstal je in udaril krepko po mizi ter jezno udrihal po

Vančiju, ki je Miška omalovaževal in včasih tudi zasmehoval. „Kaj mladost ti plaha, neumna, ti boš meni govoril, da mi bo pipa zlezla pod brado, hoteč reči, da me je strah, mene starega huzarja, ki sem svojčas nosil rdeče hlače, sabljo ob boku in tri zvezde na ovratniku? Tebe paglavca pač, mene že nel O, le počakaj, tudi tvojo vem. Kaj pa ko si ono noč voglaril okrog dekličjih oken in ko se ti je prikazal pes izza plotä, si jo ubral, z vso naglico proti domu ter butnil v vrata, da je ključavnica zahreščala in podboji zaškripali. In kakor mi je pripovedovala tvoja mati, ste mogli drug dan poklicati ključavničarja za tvojo neumnost, da je popravil nalomljeno ropotijo. Potlej pa govoriš o strahovih, misleč, da se drugi taki strahopetci kot si ti.“ Vančija je oblila rdečica. Umolknil je, kar je staremu Miški ugajalo, čes, pa sem ga pobil.

Očaneč Miška, ki je imel kakih šestdesetpet let, je bil poseben vaški tip. Oblačil se je zmerno, ne pretirano, ne preskromno. Na glavi je nosil poletí širokokrajni klobuk, pozimi debele polhovko kakor, da bi nameraval potovati v Sibirijo. Debele škornje je nosil poleti in pozimi. Včasih si je oblekel rdeče huzarske hlače, kot zadnji odblesk nekdanjega ogrskega huzarja. Le nekoga ni nikoli pogrešal,

namreč svoje zveste spremljevalke pipe in mehur tobaka za pasom.

„No, Miška, zdaj pa le povejte, kdaj in kje ste videli belo kočeno ženo, ki jo imenujete smrt?“ je zopet vprašala teta, da bi čim prej napasla svojo radovednost.

„Hm, videl pa že“, je modro zglovo zmajeval ter močno vlekel pipo, da ga je prijel kašelj. Šele, ko si je nekoliko opomogel, je zresnil obraz, popravil polhovko nazaj, brke pa na vis in začel:

„V tistih časih, ko je divjala strasna vojna med Francozi in Nemci, so prihajali v naše dežele vsemogoči vedeži, ki so grozili ljudem, da bo bojna vihra pridivila tudi v naše kraje. Ljudje so postajali mlačni in svoje-glavi, za božjo besedo se niso zmenili, kakor tudi za božje pastirje ne, saj ni čüda, da jih je Bog tepel in pošiljal šibe božje. Najprej je razsajala kuga, da je pobrala vso živino, potem se je lotila tudi ljudi. Končno je kuga prenehala in ljudje so se potolažili. A to še ni bilo vse. Zatem so se odnekoder pritepli razbojniki in rokavnjači, ki so se potikali po naših gozdovih ter ropali in pobijali ljudi, da ni bil varen pred njimi noben gospod in noben dokaj premožen človek. Le siromaku so prizanesli. (Dalje)